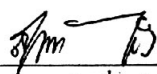

สุภัทรา จำแจ้ง 2549: ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้กับการเห็นคุณค่า
ในตนเองของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(เทคโนโลยีการศึกษา) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์กอบกุล สรรพกิจจานง, ค.ศ. 91 หน้า
ISBN 974-16-2330-5

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการใช้สื่อเพื่อการเรียนรู้ และสำรวจระดับการเห็น
คุณค่าในตนเองของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้สื่อเพื่อ
การเรียนรู้กับระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักแสดงละครโทรทัศน์ไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การวิจัย คือ นักแสดงละครโทรทัศน์ไทย จำนวน 285 คน เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1
กุมภาพันธ์ 2549 - วันที่ 31 มีนาคม 2549 โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูล
จากความถี่ ร้อยละ และไคสแควร์ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูงมีร้อยละ 56.1 และในระดับ
ปานกลางมีร้อยละ 43.9
2. กลุ่มตัวอย่างใช้สื่อเพื่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการทำงานเพื่อส่วนรวม ร้อยละ 51.2
รองลงมา ร้อยละ 48.4 เป็นการใช้สื่อเพื่อการพัฒนาความรู้และทักษะสู่อาชีพอื่น และเพื่อการ
สร้างทัศนคติที่ดีด้านการแสดง ซึ่งระดับของการใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวอยู่ในระดับมาก
3. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ใช้สื่อชนิดต่าง ๆ ในที่พักอาศัย (ตั้งแต่ร้อยละ 46.0 ถึงร้อยละ
89.5) โดยโทรทัศน์เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในที่พักอาศัยมากที่สุด (ร้อยละ 89.5) รองลงมาได้แก่
ดีวีดี/ซีดี /วีซีดี และอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 85.6 และร้อยละ 86.0) ซึ่งโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตเป็น
สื่อที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 49.8 และร้อยละ 30.5) เห็นความสำคัญในระดับมากที่สุด
4. มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศและบทบาทในการแสดงกับระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ในกลุ่มซึ่งมีระดับการเห็นคุณค่าในตัวเองสูงมีจำนวนที่
เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีจำนวนที่รับบทบาทการแสดงเป็นพระเอก / นางเอกมากกว่า
บทบาทอื่น

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

1 / มิ.ย. / 2549